

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **M. A.**, zastoupeného Mgr. Martinem Huškem, advokátem se sídlem Krkonošská 90, Tanvald, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2008, čj. OAM-113/LE-05-05-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2008, čj. 48 Az 30/2008 - 64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému advokátu stěžovatele Mgr. Martinu Huškovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 4800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 19. 12. 2008, čj. 48 Az 30/2008 - 64. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Stěžovatel, napadl rozsudek krajského soudu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Uvedl, že v Turecké republice byl čtyři měsíce ve vězení, protože si opatřil nelegální pas a chtěl vycestovat mimo Tureckou republiku, ve které byl bezdůvodně diskriminován pro svou kurdskou národnost.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozhodnutí ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, (č. 933/2006 Sb. NSS), na které na tomto místě pro stručnost odkazuje.

Nejvyšší správní soud v posuzované věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele ani pochybení v postupu krajského soudu, tím méně pak pochybení zásadní, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečná vodítka i v posuzované věci. Nejvyšší správní soud mnohokrát vyslovil, že správní orgán má povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu jen tehdy, jestliže žadatel o udělení azylu alespoň tvrdí, že existují důvody v tomto ustanovení uvedené. V opačném případě žádost jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 téhož zákona zamítne (srov. např. rozhodnutí ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003 - 59, č. 181/2004 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud v minulosti rovněž judikoval, že naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné podle § 16 zákona o azylu vylučuje posouzení žádosti podle § 12 téhož zákona (srov. např. rozhodnutí ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003 - 130, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud dále poukazuje na svá rozhodnutí, v nichž konstatoval, že vedle pozitivního vymezení předpokladů pro udělení azylu v § 12 zákona o azylu stanoví tento zákon v § 15 a § 16 rovněž vylučující důvody, při jejichž naplnění žadateli azyl udělit nelze (srov. rozhodnutí ze dne 27. 5. 2004, čj. 7 Azs 124/2004 - 45, č. 349/2004 Sb. NSS). Tvrdil-li stěžovatel v žádosti o azyl ekonomické důvody své žádosti, Nejvyšší správní soud připomíná, že ekonomické potíže žadatele o azyl ani celková špatná ekonomická situace v zemi jeho původu nejsou důvodem pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu a bez přistoupení dalších okolností zvláštního zřetele hodných ani důvodem pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu (srov. např. rozhodnutí ze dne 30. 10. 2003, čj. 3 Azs 20/2003 - 43, a ze dne 27. 8. 2003, čj. 5 Azs 3/2003 - 54, www.nssoud.cz). V nyní posuzované kasační stížnosti stěžovatel nepředkládá zdejšímu soudu k daným právním otázkám nové argumenty, proto Nejvyšší správní soud odkazuje na svou předchozí judikaturu.

Nad rámec stížních námitek Nejvyšší správní soud dodává, že žalovaný i krajský soud vážili také otázku, zda stěžovatel nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Dospěli však k závěru, že podmínky pro udělení tohoto typu ochrany nejsou v posuzované věci splněny.

Nejvyšší správní soud v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal, proto ji jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce advokát Mgr. Martin Hušek; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Tomuto zástupci byla přiznána odměna za dva úkony právní služby (§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.) po 2100 Kč, a paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 3 této vyhlášky) po 300 Kč, tedy celkem 4800 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu